

Umbră

George Coșbuc

Dacă tu vei căuta
Să se nalțe pacinic fumul
Jertfei tale, nu uita
Că, de ai spre soare drumul,
Umbra este-n urma ta.

Rob tăcut, pe care-l cheamă
Domnul său c-un gest tăcut,
Ia aminte plin de teamă
Orice gest i-ar fi făcut
Și de toate ține seamă.

Umbra-i robul, când urmezi
Drumul tău spre soare țintă:
Nu te supără n-o vezi;
Chipul ți-e în lumină sfântă,
Și-n lumină înaintezi.

Dar când vii de dimpotrivă
Soarelui, ea-i sfetnic rău:
Stăruind nemilostiva,
Să-nnopteze chipul tău,
Ce supărăcioasă fi-va!

Umbră, soare-al jertfei fum!
De prisos mi-e tâlcul, dacă
N-ai putut să-l prinzi. Și-acum
Poți s-alegi! Ești cel ce pleacă,
Eu sunt cel de mult pe drum.